785/07

Den 5. december 2007 blev i sag nr. 71.641:

xxxx xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Thisted Forsikring g/s
Thyparken 16
7700 Thisted

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har bilforsikring i Thisted Forsikring g/s, klager over, at selskabet har anerkendt klagerens erstatningsansvar for et anmeldt færdselsuheld den 24/10 2006, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Klageren er utilfreds med, at selskabet har anerkendt, at han har det fulde ansvar i forbindelse med færdselsheldet.

Klageren har i klageskrivelse af 16/4 2007 til nævnet om skadeforløbet forklaret:

> "Sagen vedr. en situation, hvor begge parter forlader en primær vej, og kører ind på en anden vej. Den velkendte skæring, hvor der opstår en trekant i midten.
>
> Vor chauffør holder tilbage for ubetinget vigepligt, efter 70-80 meter bliver han påkørt direkte bagfra af modparten, som kommer gennem et meget skarpt 120° skovsving, der samtidig efter først at gå lidt op ad bakke er lidt ned af bakke.
>
> Modparten forklarer i ambulancen vor chauffør, at han ville køre forbi, men grundet en modkørende, måtte trække ind bag vor varevogn, hvor han ikke kunne når at bremse tilstrækkeligt op. Og derved torpedere vor varevogn, som er rimeligt højt oppe i fart, bagfra tillige med autoværn.
>
> Thisted Forsikring, hævder at der er tale om en vigepligtsulykke, og oplyser i den forbindelse at de mener at kunne vurdere afstanden fra hajtænderne til at være mindre end en grænse på 60 meter.
>
> Denne grænse er langt overskreden. Og sammenholdt med de hastigheder begge parter har oplyst i skadeanmeldelserne, og de meget entydige fotos af både skaden og ulykkes-

stedet, hænger selskabets konklusion, der som det fremgår, beror på en formodning, ganske simpelt ikke sammen. Medarbejderen, synes ikke at have fornødent overblik, eller den nødvendige juridiske viden. Selskabet er usikkert på bevisbyrden, uden hensyn til at modparten ej heller kan bevise sine postulater. Hvorfor det vægtigste anbringende er at vognen er påkørt ret bagfra med voldsom hastighed, i et stærkt uoverskueligt vej område.

I brev af 20/3, væver man rundt i det, og er nu kommet i tanke om at grænsen for vigepligten, og det fremgår nu at grænsen pludselig kun er 40 m. Dette betyder alt andet lige at vor vogn er næsten en halv gang længere væk, hvad også passer med de angivne hastigheder, og dermed underbygger vor sag.

Modparten har således ikke holdt behørig afstand, været uopmærksom, eller kørt for stærkt, og bærer således hele skylden alene."

Selskabet har i svarskrivelse af 18/6 2007 anført:

"Der har tilsyneladende været en del usikkerhed med hensyn til hvorledes forholdene er på det sted, hvor uheldet skete. Senest er det vores opfattelse, at det materiale som vi har modtaget via Ankenævnet er anderledes end det materiale, som selskabet tidligere har modtaget i sagen. På baggrund heraf har vi udarbejdet en skitse, som gerne skulle vise, hvorledes vores opfattelse af forholdene er. Der vedlægges ligeledes materiale, som selskabet tidligere har modtaget fra forsikringstager, og hvorpå selskabets vurdering er baseret.

Under forudsætning af at selskabet har ret i sin forståelse af forholdene, så har vi noteret os, at forsikringstager havde ubetinget vigepligt ved hajtænder i henhold til Færdselslovens § 26. I den konkrete situation kørte forsikringstager frem og blev umiddelbart herefter påkørt bagfra af modparten. Ud fra det materiale, som selskabet har fået forelagt vurderes at være ca. 20 m mellem hajtænderne og det sted, hvor han blev påkørt. I denne type situationer er det i retspraksis afgørende for vurdering af, hvorvidt vigepligten anses for at være overholdt, hvor langt den påkørte er nået bort fra stedet med ubetinget vigepligt. I det aktuelle tilfælde hvor afstanden er ca. 20 m, er vigepligten i henhold til retspraksis ikke overholdt.

Retspraksis ved manglende overholdelse af vigepligten er, som alt overvejende hovedregel, at den bilist, som ikke overholder vigepligten, pålægges det fulde ansvar for sammenstødet. I den aktuelle sag oplyste forsikringstager, at modparten kørte med for høj hastighed forholdene taget i betragtning. Alene i det tilfælde hvor det i det væsentligste er modpartens forhold, der er årsag til uheldet, vil dette medføre en anderledes ansvarsfordeling. I det aktuelle tilfælde, hvor forsikringstager ikke er nået ret langt ud over hajtænderne, vurderes det forhold, at vigepligten ikke er overholdt at spille en væsentlig større rolle i forbindelse med uheldet end modpartens hastighed. På baggrund heraf ses der ikke at være grundlag for en anden ansvarsfordeling end fuld skyld til forsikringstager.

På baggrund af ovennævnte skal selskabet fastholde sin afgørelse omkring skyldsfordeling, og deraf følgende fuld selvrisiko."

Nævnet er blevet forelagt de i sagen vedlagte fotos og skitser af ulykkesstedet.

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen - herunder de fremlagte fotos og skitser af ulykkesstedet - må nævnet lægge til grund, at uheldet er sket i sådan en afstand fra hajtænderne, at klagerens ubetingede vigepligt ikke er overholdt.

Herefter, og idet det ikke er godtgjort, at modpartens hastighed har været så høj, at der bør ske en skyldfordeling, finder nævnet ikke anledning til at kritisere selskabets ansvarsfordeling, der skønnes at svare til, hvad klageren kan opnå ved en retsafgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson